www.padippakam.com

களம் பல கண்ட யாழ் கோட்டை

நீலவண்ணன்

குறிப்பு: நீலவண்ணன் எழுதிய, கமலம் பதிப்பகத்தின் (யாழ்ப்பாணம்) களம் பல கண்ட யாழ். கோட்டை (யாழ்ப்பாணக் கோட்டை வரலாறு) எனும் நூலின் முகப்புரை.

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

தென்மேற்குக் கொத்தளத்திலிருந்து தென் கொத்தளத்தை இணைக்கின்ற மதிலில் நடந்தோம். நமக்கு இடது பக்கத்தில் மதிலிற்குக் கீழே சிறைச்சாலைக் கட்டடங்கள் சிதைந்து காணப்பட்டன. கூரைகள் காணப்படவில்லை. மதில் அருகோடு பெண்கள் சிறைச்சாலைக் கட்டடம் காணப்பட்டது. மதிலின் மத்தியில் அச் சிறைச்சாலைக்குக் கீழே இறங்கும் படிவரிசை ஒன்று காணப்பட்டது. 1971-ம் ஆண்டு ஜே.வி.பி. தலைவர் ரோகண விஜயவீரவை இச் சிறைச்சாலையிலிருந்து தப்பிவிப்பதற்காக வந்த சிங்கள இளைஞர்கள் இந்தப் படி ஊடாகத்தான் கோட்டை மதில் மீது ஏறினார்கள். அவ்வாறு ஏறிச்செல்லும்போது ஒரு கைக்குண்டினை பெண்கள் சிறைச்சாலைக் கூரை மீது வேணுமென்றோ, தற்செயலாகவோ இட்டார்கள். அது கூரையைப் பிய்த்துக் கொண்டு கீழே விழுந்து பெண் வார்டர் செல்லம்மா என்பவரின் வலது காலைத் துண்டிக்க வைத்துவிட்டது. எறிகுண்டிற்குக் காலை இழந்த முதல் பெண்மணி யாழ்ப்பாணத்தில் இவர்தான்.

இந்தப் படிகளுக்குக் கீழ் முன்னர் கோட்டைக் கழிவுப் பொருட்களை அகற்றுவதற்குரிய வாயில் ஒன்று இருந்தது. அது பின்னர் அகற்றப்பட்டு காங்கிரீட் கற்களினால் பலமாகக் கட்டப்பட்டது. அந்த முன்னைய வாயிலை உடைத்துக் கொண்டுதான் சிறீலங்கா இராணுவத்தினர் இறுதி நாளில் ஓட நேர்ந்தது. அவ்விடத்தில் ஓர் நிரந்தரமான வழியை ஏற்படுத்திவிடும் நோக்குடன் அப் பகுதிக் கோட்டை மதில், ஒரு வாயில் அளவிற்குப் போராளிகளால் தகர்க்கப்பட்டுவருவதைக் காண முடிந்தது.

அவ்விடத்தைக் கடந்ததும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் பிரதான வாயிலின் மேல் பாதையில் வந்தோம். புலிக்கொடி கம்பீரமாகப் பறந்துகொண்டிருப்பதையும் கண்டோம். கோட்டை வாயிலின் மேல் நின்று நோக்கும்போது அந்த வாயிலிற்கு இட்டுவரும் அகழிக்கு மேலிடப்பட்டிருக்கும் வீதி தெரிகின்றது. முன்னர் இங்கு ஒரு தொங்கு கதவு இருந்தது. அது பிரித்தானியர் அகன்றதன் பின்னர் அகற்றப்பட்டு மதகுகள் கொண்ட வீதியாக மாற்றப்பட்டது. வாயிற்புற சின்னக் கோட்டைக்கூடாக அதாவது தாழ் கொத்தளத்தின் ஊடாக அந்தப் பாதை வருகின்றது. அங்கிருந்து பார்க்கும்போது பொலிஸ் நிலையக் கட்டடங்கள் தகர்ந்து சரிந்திருப்பது தெரிகின்றது.

கோட்டை வாயிலின் மேல் மதிலால் நடந்து தென் கிழக்குக் கொத்தளத்திற்கு வந்தோம். துரையப்பா ஸ்ரேடியம் எதிரில் தெரிந்தது. அதனை விடுதலைப் புலிகள் தமது அரணாகப் பாவித்து வருவதும் தெரிந்தது. எவ்வளவு அருகில் அந்தக் காவலரண் இருக்கிறது எனப் பார்த்தபோது வியப்பு ஏற்படுகின்றது. கல் எறியும் தூரம்?

தென்கிழக்குக் கொத்தளத்தில் ஏராளமான சுடுகலன்களின் வெற்றுக்கள் கிடக்கின்றன. அவை இக் கொத்தளத்திலிருந்து உக்கிரமான தாக்குதல்கள் நடந்திருப்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. சுப்பிரமணியம் பூங்காவும் மார்பளவுச் சிலையாக இராமநாதனின் சிதைந்த உருவும் தெரிகின்றன. அந்தச் சிலையருகில் யுத்தம் தொடங்கிய இரண்டாம் நாள், உணவு எடுத்துச் சென்ற சதீஸ்குமார் இக் கொத்தளத்திலிருந்து ஏவப்பட்ட சினைப்பரால் உயிரிழந்ததும் நினைவு வருகின்றது.

அக் கொத்தளத்திலிருந்து வடக்குப் புறம் நோக்கி நடந்தோம். முன்னர் நாம் ஏறிய படிகள் வருகின்றன. சொக்கட்டான் வடிவத் தேவாலயத்திற்கு அருகில் இறங்கினோம். படிகளின் அருகில் மூன்று வாகனங்கள் எரியூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பிரம்மாண்டமான அந்தத் தேவாலயத்தினுள் நுழைந்தோம்.

ஏறத்தாழ 600 அடி சுற்றளவு கொண்ட சொக்கட்டான் விளையாடும் பலகையின் வடிவினது. 50 அடி அகலமான வாயிலை இரண்டு பக்கங்களிலும் கொண்டிருக்கின்றது. 1706-ம் ஆண்டு கட்டிமுடிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ தேவாலயம் இதுவென ஆலயத்தின் முகப்பில் இடப்பட்ட ஆண்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. 1626-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் இன்றைய வடிவம் ஒல்லாந்தத் தேசாதிபதி பான்ஸ்கூன்ஸ் என்றவன்கோயனால் அல்லது யாழ்ப்பாணத்தவர் குறிப்பிடுவது போல பெரிய ஒல்லாந்தேசுவால் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. அக் கோட்டையினுள் இத் தேவாலயம் 1706-ம் ஆண்டு கட்டிமுடிக்கப்பட்டதாக அறியக் கிடைக்கிறதது. கூரை தகர்ந்த நிலையில் அப் பிரமாண்டமான ஆலயம் காட்சி தருகின்றது. உச்சியில் புலிக்கொடி பறக்கிறது. பிரம்மாண்டமான நான்கு வெளிவளைவுகளையும் நான்கு உள்வளைவுகளையும் கொண்ட தேவாலயம் இதுவாகும். உள்ளே நுழையும்போது, கருங்கல் பதித்த தரை கிளறப்பட்டுக் காணப்படுகின்றது. இரண்டடி சதுரமான பொழியப்பட்ட கருங்கற்கள் தரையில் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. அவை அகற்றப்பட்டிருந்தன. அத் தேவாலயத்தின் மத்தியில் கல் சவப்பெட்டியொன்றின் இடுகுழி தெரிகிறது. அதனுள் நூற்றாண்டுகளாக மரணித்து உறங்கிய மாமனிதனின் எலும்புக்கூடு விடுதலைப் புலிகளால் அகற்றப்பட்டு பக்குவமாகப் பேணி வைத்திருப்பதாக அறிந்தேன். யாராக இருக்கும்?

தேவாலயத்தை விட்டு வெளியில் வந்தபோது, ஒல்லாந்தரை இந்த மண்ணிலிருந்து நீக்குவதற்காக ஒரு ஞாயிறு, அத் தேவாலயத்தினுள் வழிபாட்டிலீடுபட்டிருந்த டச்சுக்காரரை முற்றாக அழிக்க நடந்த சதியை எண்ணிக் கொண்டேன். டொன் லூயிஸ் என்பவன் தலைமையில் நிகழ்ந்த இச் சதி, மனுவல் அந்திராடே என்ற சிங்கள முதலியால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது. சதியில் ஈடுபட்ட பதினைந்து பேர் கொடூரமாகக் கொலையுண்டனர். டொன்லூயிஸ் என்பவன் நல்லூர் இராசவாசல் முதலியாராக இருந்த பூதத்தம்பி எனவும் சில வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுவர்.

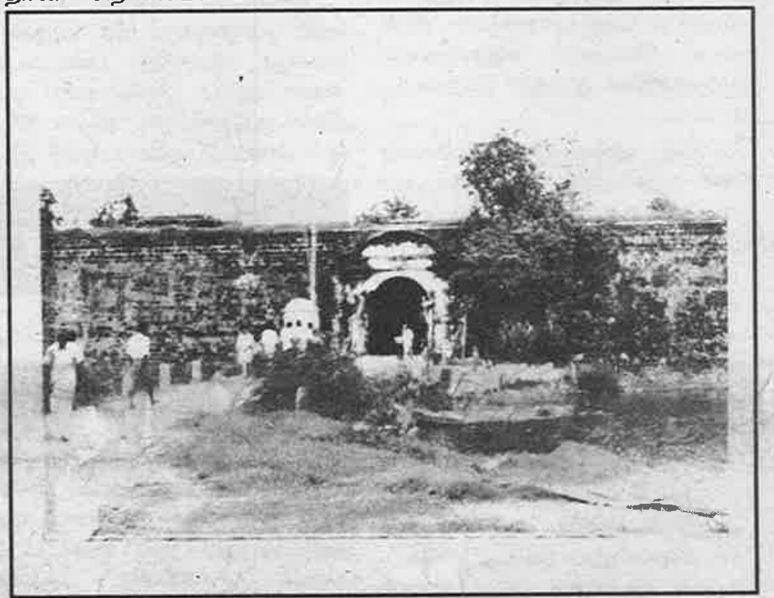

கோட்டையின் வடக்குப்புற மதிலோடு குயின்ஸ் ஹவுஸ் - ராணி மாளிகை காணப்படுகின்றது. 265 அடி நீளம் 132 அடி அகலமும் கொண்ட பிரமாண்டமான மாளிகை இது. இங்கு தான் சிறீ லங்காவின் உயர் அதிகாரிகள் தங்கினர். அரசப் பிரதிநிதிகள், கொமுசாறிகள், இராணுவ உயர் அதிகாரிகள், நீதிபதிகள், உயர் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் தங்கியுள்ளனர். அம் மாளிகை சிதைந்து காணப்படுகின்றது. அம் மாளிகையின் முன் வட பிராந்திய பஸ் ஒன்று உடைந்திருக்கிறது. அப்படியே நடந்து சென்றால் அதிகாரிகளின் மாளிகைகள் இரண்டு வரும். அவையும் எரியூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவ் வரிசை முடக்கில் ஆயிரக் கணக்கான துப்பாக்கிகள் தெரிகின்றன. இரண்டு இரும்புப்பெட்டிகள் வெடிவைத்துத் தகர்க்கப்பட்டு அதற்குள் இருந்த பத்திரங்கள் எரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு இரும்புப் பெட்டியினுள் நிறைந்திருந்த ஒருசத நாணயங்கள் அத்தனையும் எரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கோட்டையின் மேற்குப்புற மதிலோடு யாழ்ப்பாணச் சிறைச்சாலை காணப்படுகின்றது. முதலில் ஜெயிலர்களின் மாளிகைகள் சிதைந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றின் ஊடாக உட்புகில் சிறைச்சாலைக்குள் செல்லலாம். 250 அடி நீளமும் 40 அடி அகலமும் கொண்ட சிறைச்சாலைக் கட்டடத்தில் சிறிய சிறிய அறைகள் பல காணப்படுகின்றன. மூன்று கிணறுகளும் உள்ளன. அக் கட்டடங்கள் சிதைந்துள்ளன. அவற்றினைக் கடந்து செல்லில் வடமேற்குக் கொத்தளத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இருட்டறைகளைக் காணலாம். அவற்றிற்குள் காணப்படும் கட்டில் மெத்தைகள், அலங்காரத் தளபாடங்கள் என்பவற்றிலிருந்து அவை இராணுவ உயரதிகாரிகளின் பதுங்குமிடங்களாக விளங்கி வந்திருப்பதைக் காண முடிகின்றது. ராணி மாளிகையில் வசதியாக இருந்தவர்கள் இந்த இருட்டறைகளுள் எப்படித் தம்மைச் சிறைவைத்துக் கொண்டார்களோ?

அப்படியே பெண்கள் சிறைச்சாலையூடாக கோட்டை வாயிலிற்கு வந்தோம். கோட்டையின் கிழக்குப்புற மதிலோடு காணப்பட்ட கட்டடங்கள் சிதைந்திருந்திருக்கின்றன. அவற்றினுள் உடைக்கப்பட்ட இரும்புப் பெட்டிகள், இரும்பு பீரோக்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. அவை உடைத்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் எரியூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தப்பி ஓடும் போது சிறீலங்கா இராணுவத்தினர் இவற்றினை நிறைவேற்றி விட்டுச் சென்றிருக்கின்றனர்.

கோட்டையின் மத்தியில் காணப்படும் பெரும் வெளியில் பசீலன் குண்டுகளின் எச்சங்கள் காணப்படுகின்றன. பதுங்கு குழிகள் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றன. பொதுவாகக் கோட்டைக்குள் தங்குவதற்கு எந்த ஒரு கட்டடமும் முழுமையாக வில்லை. அனைத்தும் விடுதலைப் புலிகளின் ஏவுகணைகளுக்கும் பசீலன் குண்டிற்கும் ஆட்பட்டு தகர்ந்து போயிருந்ததைக் காண முடிந்தது.

இந்தக் கோட்டை யாழ்ப்பாணத்தை அடக்கியாளும் ஆதிக்கச் சின்னமாகக் கருதப்பட்டது. அதனை அந்த ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்காக நிகழ்ந்த போர்...

அந்த 107 நாட்கள்...

365 ஆண்டுகள் இந்த மண்ணின் ஆதிக்கச் சின்னமாக விளங்கிய யாழ் கோட்டை அந்த 107 நாட்போரின் பின்னர் முதற் சுதந்திரச் சின்னமாக மாறிவிட்டது.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை மீண்டும் இராணுவம் ஆக்கிரமிக்காதிருப்பதற்காகக் கோட்டையின் மதில்கள் உடைத்து நீக்கப்பட்டு வருகின்றன. கோட்டையினுள் இருந்த சிதைந்த கட்டடங்கள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி இருக்கின்றது. ஆனால் நான்கு நூற்றாண்டு அடிமைத்தனத்தைச் சுதந்திர உணர்வு மிக்க இளம் சந்ததியொன்று ஒரு யுக புருஷனின் தலைமையில் வெற்றி கொண்டது என்பதற்கு இந்தக் கோட்டையின் ஒரு பகுதியாவது எஞ்சி நின்று வருங்காலச் சந்ததிக்குச் சாட்சி கூறக் கூடாதா? எதனை எஞ்ச விடலாம்?

கோட்டையின் ஐங்கோண வடிவைப் பிரதிபலிக்கும் அகழி எஞ்சி நிற்க, சமன்படுத்தப்பட்ட கோட்டை வெளியின் மத்தியில் நமது சுதந்திரச்சிலை கடலைப் பார்த்தபடி வானளாவ உயர்ந்து நிற்கில்...? இதனைக் குவி மையமாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணப் புதிய நகரம் நாலாதிசைகளிலும் விரிவடையில்...? மண்டைதீவு, வேலணைத்தீவு என்பன புதிய யாழ்ப்பாண நகரின் பகுதிகளாகப் பரிமாணம் எடுக்கில்...? கோட்டையைவிட்டு வெளியேறும் போது எனக்கு ஏற்பட்ட உணர்வுகள் இவையே.

'களம் பல கண்ட யாழ் கோட்டை' என்ற இந்த ஆய்வு விபரணத்தின் முதற்பகுதி முரசொலிப் பத்திரிகையில் 08.07.1990 முதல் வெளிவந்தது. உண்மையில் மிகுந்த பரபரப்பை ஏற்படுத்திய தொடராக இது இருந்தது. இதனை மேலும் ஆராய்ந்து முழுமையாக இந் நூலில் தந்துள்ளேன். இது ஓர் ஆவணம்.

வருங்காலச் சந்ததியினருக்காகப் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆவணம். இதனை ஆய்வுக் கட்டுரை வடிவில் நான் எழுதவில்லை. ஏனெனில், இலக்கியம் வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் எனக்குள்ள திடமான நம்பிக்கை.

இந்தக் கட்டுரைத் தொடரை எழுதுவதற்குக் காரணராக விளங்கிய முரசொலி சிவராசா அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். களம் பல கண்ட யாழ். கோட்டையை ஓர் ஆவணத் திரைப்படமாகத் தயாரிப்பதற்குச் சரியான முறையில் எழுதித் தருமாறு என்னிடம் அன்புக் கோரிக்கை வைத்த புதுவைக் கவிஞர் இரத்தினதுரைக்கு என் நன்றிகள். இப்படி ஒரு கோரிக்கையில்லாவிடில் இந் நூல் இவ்வளவு விரைவில் உருவாகியிருக்காது. இதனை ஆக்குவதற்குப் பல வகைகளிலும் பலர் உதவியுள்ளனர். அவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி.

இந்தக் கோட்டை யுத்தத்தில் களமாடிக் காவியமாகிவிட்ட எங்கள் இளம் பிள்ளைகளை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். நெஞ்சம் கனக்கிறது. அவர்களுக்கே இந்நூல் காணிக்கை.

நீலவண்ணன்

யாழ்ப்பாணம்
10.02.1995

(முற்றும்)

படிப்பகம்